

Költségmegtakarítás rendszerbútorokkal

Az irodaberendezéseket gyártó cégek egytől egyig azt állítják bútoraikról, hogy továbbépíthetőek, rugalmasan követik a szervezetek változásait. Némelyikük még a rendszerbútor elnevezést is megelőlegezi termékei számára, még akkor is, ha csak egy teljesen szokványos asztalról van szó.

A hagyományos irodabútor-rendszert free standing – azaz magában álló, egyéni – munkahelynek nevezhetjük. Ez tökéletesen használható, de amikor több munkahelyet szeretnénk belőlük kialakítani, akkor a bútorok közötti szerves kapcsolatot csupán az egymás mellé állításukkal érhetjük el. Facility szempontból egyetlen előnyük az, hogy különállóságuk miatt könnyű őket a leltárban nyilvántartani. A valódi rendszerbútorokban – system furniture – mindig megtalálható egy vagy több szervező elem, ami köré felépül vagy csoportosul a funkciók sokasága. Ha rendszerbútorokból építkezünk, akkor abból mérhető gazdasági, funkcionális, esztétikai előnynek kell származnia. Általában jellemző ezekre a rendszerekre, hogy minél nagyobb a rendszer, annál inkább észrevehetőbb az ebből származó előny. A következő példában egyszerű lábösszeadási kérdésemből indulunk ki, és a végén megérthetjük, miért lehet itt is kevesebb a több.

Európa legnagyobb irodabútor-gyártó óriása, a Samas csoport tulajdonába tartozó francia Roneo cég Crystalide név alatt meglepően egyszerű rendszerépítkezési módszert fejlesztett ki, igen kevés alkatrészt felhasználva. A bútor lelke egy extrudált alumínium-

profil, amely egyszerre négy irányból képes befogadni az öntvény konzolokat. Ehhez csatlakozik a méretre szabható, horizontális alumíniumprofil és már készen is van rendszerünk alapváza. Itt érkezünk el a második dimenzióba, ami ebben az esetben a hagyományos asztallapot jelenti. A bútorzat továbbépíthető a harmadik dimenzióba is, amely a nemzetközi elnevezések szerint azt a rakodófelületet jelzi, amely ülve elérhető. Itt kisebb irattálcák, telefonkarok, üveg- vagy MDF-lapokból készült paravánok segítik a térkihasználást melyek még hagyományos módon kis filigrán konzolokon rögzülnek az asztallaphoz. A vertikális oszlopok – akár utólagos – meghosszabbításával elérjük a negyedik dimenziót, azaz azt a régiót amelyet a fej fölött már csak felállva érünk el. Itt rolós szekrényeket, teljes szigetelést nyújtó paravánokat, illetve asztali lámpákat helyezhetünk el.

A rendszer igazi előnyét akkor élvezhetjük a kettes, illetve négyes csoportokban, illetve a 3x120 fokos call center elrendezésben, ha alkalmazzuk a spiris-családot. Ebben az esetben egy közös vertikális elem akár négy asztallap közös saroklába is lehet, sőt 6-os vagy 8-as elrendezések esetén az oldalakon szükségessé váló teljes mélységű lábak helyett

rövid közös lábat használhatunk. Ugyanez az elv érvényes a harmadik, illetve negyedik dimenzió kiegészítőire is. Komplettszekrényt tudunk a rendszer mindkét oldalán felfüggeszteni, illetve a harmadik dimenzió kis tálcái is elhelyezhetők ugyanazon oszlopon. Ezzel a megoldással akár 27 százalékos megtakarítást is elérhetünk a rendszer saját free-standing megoldásához képest. Ha azt a szempontot is számszerűsítjük, hogy sok bútorcsaládban nem lehet megoldani a közös kábelcsatorna használatát, akkor funkcionális összehasonlításban akár a 40 százalékos megtakarítás is elérhető. Az esztétikai és más hangulatjavító részleteket már nem is érdemes számszerűsíteni, egyszerűen élvezni kell praktikusságukat. Ilyen az asztallapból felnyíló kábeldobozfedél, vagy – osztott asztalhasználattal dolgozó cégek esetében – az igen hasznos elektromos csatlakozóoszlop, amely állandóan rendelkezésre áll az éppen beugró munkatárs nootebookja számára. A flexibilitás menedzsmentje tehát valódi rendszerbútor esetén jól kalkulálható, automatikus költségoptimalizációt jelent, halmozott esztétikai előnyökkel.

Feuertag Ottó
Europa Design

